

SZABOLCSI ERZSÉBET

Mikor

nem számolom a perceket órákat
napokat éveket másodperceket
úgyis percegnek körülöttünk
sisteregnek forrnak
én is forrongok és talpalok tovább-tovább
hogy kinyíljon előttem minden virág
és meglessem a pillangók nászát
hogy lássam a zöldellő erdőt sárgává válni
hogy tudjam merre kellene fordulnom
ha fordul az út
az utak mindig tudják hova mennek
de én csak sejtek valami irányt a ködön át
nem nem vagy talán mégis
bizonytalankodom naponta ötvenszer
mialatt lohol velem valami képzeletbeli
villamos amely letért a sínről
ó ha tudnám
meddig is élek még
akkor sem számolnám a perceket
minden relatív
minden arrafelé tart
ahonnan jöttünk
s kíváncsi vagyok rá
de nem sürgetem
talán én leszek a következő
mondja az idő
mikor nem is kérdezem

Lennél-e...?

Lennél-e kedvemért felhő, kapkodó szél?
Lennél-e kedvemért széllel szálló levél?
Lennél-e értem pitypangbóbita,
ha én lennék az ősz hűvös sóhaja?

Ha Te lennél a tél hideg lehelete,
lennék kedvedért hullongó hópihe.
Lennék kedvedért hófúvás vihara,
vagy lennék miattad csipkés zúzmara.

Kacsaringók

Egyenes úton
minden vágyunk mielőbb
kacsaringózni.

Görbülő szájszél:
hajlott háttal készülünk
egyenesedni...

Ha lenne még

Gödrök és rögös utak
jönnek szembe naponta,
csak fulladozunk a füsttől,
szeméttől, jelenünk hazugságaitól.
Szárnyalnék, másznék csúcsokat,
kilábalnék a túlpartra,
ha lenne még szárny,
ha lenne szikla,
ha lenne part.
Vagy csak egy
pohár tiszta
vizet szeretnék...

Forrás legyél

Forrás legyél.

Tiszta, átlátszó, kristályszépségű
cseppekből fakadó hideg és jóízű éltető víz.
Csörgedezz alá magas hegyek szikláinak közl,
kelj át méteres köveken, konok útvesztőkön,
friss levegőjű hegyi réteken.

Patak legyél.

Lágyan aláomló, hűvös érintésű;
hideg selymes vizedtől kapjanak erőre
a szomjas vadak. Kanyarogj kövek között,
fodrozódó báránnyelűk kék ege alatt,
zöld pázsit és őszi avar keretezzen,
míg tovaördölsz kavicsokat mosva,
s lomha folyóvá terebélyesedsz.

Folyó legyél.

Hatalmas hullámfodrokkal tovahömpölygő áradat,
mely mindent megragad,
magával sodor, míg meg nem érkezik
az őt is elnyelő végtelen tenger sírjába.

Tenger legyél.

Nyugodtan hullámzó beláthatatlan síkság.
Kiszámíthatatlanul változó,
tajtékokat dobáló, vihartól felkorbácsolt
szilaj erő, hullámsír,
vagy elcsendesült sima víztükör.

Óceán legyél.

Széles és határtalan.

Kincseket rejtő, ringató mély bölcső.

Vég nélküli korlátlan lehetőség.

Pusztító, tomboló őserő, roncsokat temető
kiismerhetetlen végtelenség.

Legyél víz, életet adó őselem,

legyél tűz, vízzel is legyőzhetetlen,

legyél levegő, mindent beborító láthatatlan,

legyél szikla, szilárd, megingathatatlan,

legyél forrás, patak vagy tenger,

legyél te magad, legyél ember.